

MARIANA LAZĂR (mlazar_mnc@yahoo.fr)

Tradiție și solidaritate de neam în jurul unei ctitorii: mănăstirea Mărgineni / Tradition et solidarité familiale autour d'une fondation monastique – Monastère de Mărgineni / Tradition and Family Solidarity Around a Monastic Foundation – Mărgineni Monastery

<https://www.doi.org/10.62616/SMIM.2025.09>

The full text is available on CEEOL / Textul integral al studiului poate fi accesat prin CEEOL: <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=1402688>

Founded in the last quarter of the 15th century by the great “vornic” Drăghici, the Mărgineni Monastery benefited in the following century from donations and support from the founder’s direct descendants, the boyars of Mărgineni, high dignitaries in the princely council. In the 17th century, with the extinction of the family’s male line, the founding rights over this monastic establishment were assumed by the women of the lineage and their descendants. Thus, the Cantacuzinos inherited these rights through their mother, Elina, the daughter of Prince Radu Șerban and Princess Elina, herself the daughter of Udriște „banul” of Mărgineni; while the Filipești family also inherited through another female line, via Stana, the mother of Dumitrașco Filipescu and the daughter of Staico of Bucov and Frujina, herself the daughter of Drăghici “spătar” of Mărgineni. Their concern for this monastic foundation reflected a profound awareness of the prestige and continuity of their lineage, as well as a sense of responsibility for the remembrance of their ancestors. The monastery thus became, for many of them, their own necropolis. Through their donations, part of the landed estates of the two families became part of the monastery’s patrimony, turning it into one of the wealthiest in Wallachia.

Keywords: Wallachia; Wallachian elite; Cantacuzino; Filipescu; Mărgineni monastery; founding right; family necropolises.

Ctitorie din ultimul sfert al secolului al XV-lea a marelui vornic Drăghici, mănăstirea Mărgineni a beneficiat în veacul următor de donațiile și susținerea urmașilor direcți ai ctitorului, boierii din Mărgineni, înalți dregători în sfatul domnesc. În secolul al XVII-lea, odată cu stingerea ramurii masculine a acestei familii, dreptul ctitoricesc asupra așezământului monastic a fost asumat de femeile din neam și de descendenții lor. Cantacuzinii îl moșteneau prin mama lor, Elina, fiica domnului Radu Șerban și a doamnei Elina, fiică a lui Udriște banul din Mărgineni, iar Filipeștii tot pe linie feminină, prin mama lui Dumitrașco Filipescu, Stana, fiica lui Staico din Bucov și a Frujinei, fata lui Drăghici spătarul din Mărgineni. Preocuparea pentru acest așezământ monastic reprezenta o manifestare a unei deosebite conștiințe asupra statutului neamului din care descindeau și o asumare a responsabilității pentru pomenirea strămoșilor, mănăstirea devenind pentru mulți dintre ei propria necropolă. Prin donațiile lor, o parte din domeniile funciare ale celor două familii avea să intre în patrimoniul acestei mănăstiri, devenită una dintre cele mai bogate din Țara Românească.

Cuvinte cheie: Țara Românească; elita valahă; Cantacuzino; Filipescu; mănăstirea Mărgineni; drept de ctitorire; necropole de familie.